

THƠ NGOẠI NGỮ~

Tác phẩm nên đọc : FERVEUR

Les monts et les fleuves

(Non sông nghĩa là: Đất nước quê hương)

Của giáo-sư Phạm-xuân-Độ in năm 1978, đã được Hàn-Lâm-Viện pháp ban thưởng : PRIX BROQUETTE-GONIN năm 1979. BPT trích một vài bài để các AH thưởng thức. G.S, Phạm-xuân-Độ là bạn AH K.Đản

SUPREME ESPOIR

Mon coeur parait plus vieux et ressent plus de peine
Dans le froid glacial, sous un azur voilé.
J'entends soudain frémir mes ennuis d'exilé.
Je suis las d'être las et vois partout la haine.

Pourquoi trainer mes pas en ces terres lointaines
Quand là-bas des cités pleurent leurs champs brûlés
Ou leurs autels éteints sur un sol désolé ...
Nos mers ne vibrent plus sous le chant des sirènes.

J'ai connu la prison, j'ai vécu dans les fers ;
Seul, vous m'avez, Seigneur, sauvé de cet enfer.
Puissiez-vous, cette fois, d'une main souveraine,

Rallumer sous les cieux les flambeaux de la paix!
Versez dans les esprits, en vos desseins secrets,
Quelques rayons d'amour et de sagesse humaine..

PHẠM-XUÂN-ĐỘ

(Dịch theo lời thơ tự do để được sát ý)

ƯỚC VỌNG CUỐI CÙNG

Tim ta già cỗi hơn và thâu khô' hơn,
Trong cái lạnh buốt người tẻ tái,
Dưới vòm trời mây xám mặc giăng giăng.
Bỗng, ta nghe run rẩy nỗi buồn sa-đọa
Ta đã mõi mòn cái mòn mỗi chớ trông !
Và ta chỉ thấy khắp nơi là thù hận !
Sao ta cứ mãi lê chân người-viên-xứ ?
Nhìn kia! nơi quê hương thành phố khóc đồng tro,
Khói lạnh, nhang tàn trên mảnh đất hoang sơ !
Biết không còn vang vọng tiếng hát mỹ-ngư-nhân !
Ta đã thăm cảnh tù đầy,
Ta đã sống trong xiềng xích,
Chúa ơi! Chúa đã cứu con rơi địa ngục,
Xin Chúa hãy thêm một lần cứu rồi,
Hãy thấp sáng lên, hỡi bàn tay lạnh Chúa,
Cảnh thanh-bình được sáng khắp mọi nơi nơi
Hãy thể-hiện qua nhiệm-mầu thấm kín
Rót vào lòng nhân-thế quá đau thương,
Vài tia nắng, vài tình yêu trong sáng
Và nhất là sự sáng suốt của nhân-gian.

NGƯỜI SỐNG SEINE

(Là biệt hiệu của AH N.H.M. (Pháp)